

— obciążenie EBC kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji, nawet jeżeli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztami niniejszego postępowania odwoławczego, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że podniesiony przez stronę pozwaną zarzut niedopuszczalności, złożony wraz z odpowiedzią na skargę, powinien zostać uznany za niedopuszczalny ze względu na fakt, iż jest on niezgodny z art. 114 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, który wyraźnie stanowi, że taki zarzut musi zostać złożony „w odrębnym piśmie”. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż uwzględniając zarzut niedopuszczalności i nie zajmując stanowiska w przedmiocie argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w odniesieniu do owego zarzutu, Sąd naruszył art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie uznał, że Evropaiki Dynamiki nie miała żadnego interesu prawnego w zaskarżeniu decyzji instytucji zamawiającej ze względu na fakt, iż jej oferta została odrzucona. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż Sąd błędnie uznał, że wnosząca odwołanie musiała konieczności uzyskać Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung (AÜG), aby móc oferować swoje usługi zgodnie z prawem.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd nie zastosował odpowiednich przepisów dotyczących obowiązku uzasadnienia wydanej decyzji, który ciążyący na instytucji zamawiającej.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-404/09)

(2010/C 11/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, D. Recchia i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

a) poprzez zezwolenie na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Fonfría”, „Nueva

Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia wydania tego zezwolenia od oceny, która pozwoliłaby określić, opisać i ocenić w sposób odpowiedni bezpośrednie, pośrednie i łączne skutki istniejących projektów wydobywania odkrywkowego, Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania ciążące na nim na mocy art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, zmienionej dyrektywą 97/11/EWG.

b) od roku 2000, w którym zaklasyfikowano „Alto Sil” jako obszar specjalnej ochrony ptaków (OSOP):

— zezwalając na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Nueva Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia tego zezwolenia od właściwej oceny skutków tych projektów; a w każdym razie nie przestrzegając warunków pozwalających na realizację projektu, pomimo zagrożenia dla gatunku głuszczka, jakie wiązało się ze wspomnianymi projektami, który to gatunek był jednym z powodów, który zadecydował o zaklasyfikowaniu obszaru Alto Sil jako OSOP, co mogło nastąpić w braku alternatywnych rozwiązań z nadrzędnych względów interesu powszechnego tylko po uprzednim podaniu do wiadomości Komisji środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000.

— powstrzymując się od przyjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk tego gatunku, a także uniknięcia znacznych zakłóceń dla tego gatunku, co było powodem wyznaczenia OSOP, spowodowanych prowadzeniem działalności przez „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” i „Nueva Julia”;

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do OSOP „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2, 3 i 4, w związku z art. 7 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾

c) od roku 1998 r.

— nie przyjmując w stosunku do działalności wydobywczej kopalni „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría” i „Nueva Julia” środków koniecznych dla ochrony znaczenia ekologicznego, jakie miał proponowany obszar „Alto Sil” na poziomie krajowym,

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do proponowanego „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim w związku z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03 Dragaggi, oraz z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-244/05 Bund Naturschutz in Bayern,

oraz że

d) od grudnia 2004 r.

- zezwalając na działalność wydobywczą kopalni odkrywkowych (w przypadku kopalni „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría” i „Nueva Julia”), które mogły mieć znaczący wpływ na walory decydujące o wyznaczeniu obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” w braku właściwej oceny możliwego wpływu owych kopalni odkrywkowych, a każdym razie nie przestrzegając warunków, które umożliwiałyby realizację wymienionych projektów pomimo zagrożenia, jakie prezentowały one dla walorów, które zadecydowały o wyznaczeniu obszaru „Alto Sil”, co mogło nastąpić w braku alternatywnych powodów z nadrzędnych względów interesu powszechnego tylko po uprzednim podaniu do wiadomości Komisji środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000
- a także poprzez powstrzymanie się od przyjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk i siedlisk gatunków, a także uniknięcia znaczących zakłóceń dla tego gatunków spowodowanych prowadzeniem działalności przez kopalnie „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Nueva Julia” i „Ampliación de Feixolín”

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 92/43/EWG

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja powzięła wiadomość o prowadzeniu kilku kopalni odkrywkowych węgla przez Empresa Mínero Siderúrgica de Ponferrada (MSP), które mogły wpłynąć na walory naturalne obszaru zaproponowanego jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” (ES0000210), położonego w prowincji León na północnym zachodzie Wspólnoty Autonomicznej Kastylii — León. Informacje potwierdziły nie tylko jednoczesne istnienie nie tylko odkrywkowej działalności wydobywczej węgla, lecz także to, że działalność kopalni odkrywkowych miała być kontynuowana za pomocą nowych posiadających zezwolenie kopalni.

Odnosnie do dyrektywy 85/337/EWG Komisja uważa, że w stosunku do trzech spornych kopalni nie wzięto pod uwagę pośrednich, kumulujących się lub połączonych skutków dla najbardziej wrażliwych gatunków.

Komisja uważa, że z uwagi na rodzaj spornych projektów, ich bliskość oraz długotrwałość skutków, opis najważniejszych skutków ww. projektów dla środowiska naturalnego zgodnie z postanowieniami załącznika IV do dyrektywy 85/337/EWG powinien koniecznie opisywać „bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i czasowe [...] skutki przedsięwzięcia”.

Z kolei, jeżeli chodzi o dyrektywę 92/43, dotyczącą siedlisk, to skarżąca powołuje się w szczególności na gatunki głuszcza i niedźwiedzia brunatnego. Komisja twierdzi, że skutki kopalni dla tych gatunków nie mogą być oceniane tylko na podstawie bezpośredniego zniszczenia obszarów krytycznych dla tych gatunków, lecz powinny one uwzględniać także większe rozdrobnienie, pogorszenie i zniszczenie siedlisk, które potencjalnie nadają się do odzyskania tych gatunków, a także zwiększenie zakłóceń dla tych gatunków, które to aspekty nie zostały uwzględnione. Komisja dodaje do tego skutek ostatecznej bariery będący konsekwencją przemieszczania się i rozdrobnienia populacji.

Podsumowując Komisja twierdzi, że kopalnie te powodują zwiększenie działania czynnika zmniejszającego liczbę populacji tych gatunków, z którego to względu organy władzy nie mogą przyjąć, że działalność tych kopalni nie wywierają znaczących skutków dla tych gatunków.

W związku z tym Komisja twierdzi, że nie przeprowadzono oceny możliwego wpływu na gatunki głuszcza i niedźwiedzia brunatnego, którą można by uznać za właściwą w rozumieniu art. 6 ust. 3. Komisja uważa, że jeżeli dokonano by takiej oceny, to doprowadziłaby ona przynajmniej do wniosku o braku istnienia wymaganej przez orzecznictwo pewności co do braku znaczących skutków dla tych gatunków wynikających z dozwolonych projektów. Oznacza to, że właściwe organy mogły udzielić zezwolenia na ww. projekty kopalni odkrywkowej jedynie po sprawdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 4, to znaczy w braku alternatywnych rozwiązań, włączywszy w to „rozwiązanie zero”, po określeniu nadrzędnych względów interesu powszechnego, które uzasadniałyby zastosowanie reżimu specjalnego zawartego w tym artykule i po określeniu, w razie potrzeby, adekwatnych środków kompensujących.

(¹) Dz.U. L 175, s. 40.

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7).

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej**

(Sprawa C-407/09)

(2010/C 11/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Contù-Durande i M. Rochaud-Joët)